

Kelebeğin Son Duası

– ebru çimen · 15 Aralık 2019

Ayaz vurmuş sözlerim
bıçak kesigi gibi ağızımda
dağılır saf dışı bırakılmış
ruhum henüz çocuk

tek başına sokakta oynar
Sağım solum sobe yakalandım
Her seferinde açığa çıktı şüphelerim
ahvalimi sorguladı
oradan oraya zıplarken bir

Kelebeğin kanatlarında uçarken
Kendim ettim kendim buldumlar
hasret doğurdu iki laf edemeyecek
kadar uzaktan bakan ayrılıkların
gurbet bekçisiydim okunmadan
Yırtılan romanın son sayfası eksikti

hiç yüreğimle gülmedim mesela
kan ağlarken içim dolu dizgin
savunduğum davaların mahkumuyum
yalanları avutan bahanelerin
Ara bulucusu kefene sarılan
Kelebeğin son duasıydı
Son kez uçabilir miyim